अथ 'एनं प्रत्यभिज्ञाय सवाष्पमृगमध्यगं
नमस्कृत्य च, पप्रच्छ तं वृत्तान्तं महीपतिः । 29
सो ऽपि स्वं पुष्पदन्तस्य राज्ञे शापादिचेष्टितं
ज्ञानी कथावतारं तम् आचख्यौ भूतभाषया । 30
ततो गणावतारं तं मत्वा पादानतो नृपः
ययाचे तां कथां तस्माद् दिव्यां हरमुखोद्गतां । 31
अथ 'उवाच स तं भूपं गुणाढ्यः सातवाहनं,
राजन् षट् ग्रन्थलक्षाणि मया दग्धानि षट् कथाः । 32
लक्षम् एकम् इदं तु अस्ति कथा 'एका, सा 'एव गृह्यतां,
मच्छिष्यौ तव च 'अत्र 'एतौ व्याख्यातारौ भविष्यतः । 33
इत्य् उक्त्वा, नृपम् आमन्त्र्य, त्यक्त्वा योगेन तां तनुं,
गुणाढ्यः शापनिर्मुक्तः प्राप दिव्यं निजं पदं । 34

अथ तां गुणाढ्यदत्ताम्
आदाय कथां वृहत्कथां नाम्ना
नृपतिर् अगान् निजनगरं
नरवाहनदत्तचरितमयीं । 35
गुणदेवनन्दिदेवौ
तत्र च तौ तत्कथाकवेः शिष्यौ
क्षितिकनकवस्त्रवाहन-
भवनधनैः संविभेजे सः । 36

Digitized by Google